

Ur Smålandsposten N:o 11 Lördagen den 6 Februari 1869. Härlunda i Januari 1869.

Redaktionen af Smålands-Posten har wälwilligt tagit första steget att fästa svenska allmänhetens uppmärksamhet på den nöd, som under innewarande år härskar inom länet, men bland de församlingar, som uppräknats såsom nödställda, anser dock insändaren Härlunda och Westra Thorsås nästan i första rummet bort omnämnas. Den, som känner ställningen inom dessa församlingar äfwen under medelmåttiga år, den som wet, att största delen af den besuttna befolkningen brukar hemmansdelar, som i allmänhet utgöras af åttingar med sex á åtta tunneland öppen jord, bör lätt kunna förstå att under ett misswäxtår likt detta, nöden måste wara oerhörd inom dessa socknar. Och hwad göres till dess afhjelpande? I det närmaste ingenting. Skaror af bettlande, män, qwinnor och barn genomwandra dagligen bygden, mer än dels förgäfwes bedjande om arbete och bröd. När början af året är sådant, hurudant skall wäl slutet blifwa? Denna fråga göra wi oss ofta, men wi rysa sannerligen för det swar, man tvingas att gifwa på detsamma. Den nakna werkligheten är nemligen den, att hungersnöd här redan står för dörren, och att om hjälp från regeringen eller allmänheten ej snart hit anländer, uppstår här ett elände, hwars make ingen upplefwat. Den som skrifwer dessa rader, har låtit sig berätta att wid det samman- träde som den 20 dennes i residensstaden hölls under ledning af den för länets swältande befolkning ömmande ordföranden för länets hushållningssällskap, beslut blifwit fattadt att till regeringen ingå med bön om hjälp, måtte dock ej denna hjälp komma för sent beder innerligt till Gud en ännu lyckligtwis ej hungrande Wärendsbo.